

דפארדיה ומונטאן: איפה דנטון?

משכונות די חצור המסבירות את התנהגותן של הדמויות. וכלה בריגשות שנובלת ברגשות כמעט טנוחכת. בכל פעם שמונטאן מתבונן בפני דנב, או כשדפארדיה מתקרב לבתו. הצד החזק בסרט הוא דווקא החזותי, הניגוד הנמרש שבין שלמות הטבע לאלמנט האדם. לא מונטאן, לא דפארדיה ולא דנב מנוצלים כאן כראוי. הקצב מתחבט בין העילות של המותחן האמריקאי לסימליות של האפלה נוסח מלוויל. ויותר אישם באמצע, כלומר בשום מקום.

רוטב צרפתי זה לא הכלו

מבחר הנשק (לימור, תל-אביב, צרפת) - אפרס אמריקאי ברוטב צרפתי הוא מוצר מקובל מאוד בשנים האחרונות; אבל גם הטוויט טין שיש לצרפתים בענייני ביטחון אינו מבטיח שהרוטב שלהם יכול להשביח כל דבר, ואת האומצנה האמריקאית המקורית הזאת מוטב היה להשאיר בסעמה העץ והאמיתית, בלי התייפיות נפש מיותרת.

התסריט, שנכתב על-ידי הבימאי אלן (מוליס מיתון, האיום) קורנו ומישל גריזוליה, מעמת גאנגסטר מן האסכולה הישנה, שיצא בינתיים לגימלאות, עם גאנגסטר צעיר, מן האסכולה הפרועה החדשה, שזה עתה נמלט מן הכלא. העימות נושא את כל הסממנים הקלאסיים: חוותיק שקול, מדוד, מכובד ומבוטס. הצעיר חמוס-מוזה, אלס, פזיז ומתפרע. כמקובל בקולנוע, שניהם גברים מקסימים (איב מונטאן ודפארדיה). שניהם לוקים בריגשות יתר לנושא אחד: לגבי המבוגר, זו רעייתו הבלונדית והיפהפיה (קתרין דנב) ולגבי הצעיר, זו בתו הבלתי-חוקית.

כדי להיות נאמן למסורת של דאן פייז מלוויל המנוח, מיוצגת במקביל גם המינסטרה - שוטר אחד מבוגר ושקול, ומולו צעיר עצבני. אבל השוטרים פחות מקסימים וחמודים, כדי לא לקלקל את התמונה של קורנו.

מכאן והלאה אפשר היה למצוא את כל הפגמים שבהם לוקה הסרט, החל מן העובדה שהוא אינו מצליח ליצור נסיבות

עלתה פחות ממיליון דולר, והוא הכניס עד היום, יותר מ-145 מיליון. כדי לעשות אותו, נאלץ לוקאס להשלים עם הפחתת שכרו, עם קיצוץ סצינות שצילם, ועם הקטנת האחוז שהיה אמור לקבל מן הרווחים.

גם כך, בסופו של דבר, היה זה הסרט אשר נתן לו את הרחיפה הגדולה, מיקצועית וכלכלית קרימה. בעיקבות ההצלחה, ניתק את עצמו מקופולה, שכנה אותו כפוי-טובה, למרות שהוא עצמו גרף הון תועפות מן החלק שלו בסרט של לוקאס.

בעצם, הניתוק לא היה מייד. היתה עדיין תקופה שבה דובר על אפשרות שלוקאס יביים את אפוקליפסה עכשיו. לפי התסריט שכתב בין השאר, גם חברו מן האוניברסיטה, ג'ון מיליוס. אבל עוד לפני שנכנסה התוכנית לשלב המעשי, פרש לוקאס, נטל עימו צוות לתוניסיה, כדי להתחיל בצילומי מילחמת הכוכבים, שעה שקופולה יצא בעצמו לביים את האפוס רצוף האסונות שלו, באיי הפיליפינים.

לא שבתוניסיה היו החיים קלים. בעצם, איש מלבר לוקאס לא ידע בדיוק מה צריך לצאת מן הרבר המשונה הזה שביום שם. אחרי חודשים של חום מידברי כבד, נשם הצוות לרווחה, בהגיעו לאולפנים בלונדון, מצא תפאורה נוצצת ומרהיבה, המפוזרת על שטחים עצומים. אולם הרבר הראשון שלוקאס ררש, כשהצטרף לצוות, זה ללכלך את התפאורה, לבעוט בה ולהוציא ממנה כל סממן של "חרש". אחרי כך, כשהסתיו ימו הצינולים, הלך לוקאס להתבודד עם החומר בחדרי-העריכה, יחד עם צוות ענק של מומחים לאפקטים מיוחדים, ומה שיצא בסופו של דבר הוא סרט שבו האפקטים הם הכוכבים האמיתיים,

לפחות. זה דורש מחשבה, ולשם כך יוצא לוקאס לנוח, כחוזה שכנה לעצמו ליד לוס-אנג'לס, הנושאת מכובן את השם חוות סקיינור. זו חווה שלא מגדלים בה סוסים או בקר, אלא סיפירות קולנוע, אולמות הקרנה ואולפני-הקלטה.

פאביו טסטי: הארכיטקט האיטלקי לומד להיות איש אש'

בחדרו שבכיתה-המלון הילטון בתל-אביב מתכונן פאביו טסטי לרמותו הקולנועית בדרך הסכיזופרנית הישראלית. הוא משחק בכפתורי הטלוויזיה ומשתאה: לפני רגע היתה זו תחנה ערבית ולפתע מגישים בה חרשות בערבית. לעומת זאת, כשהוא מעביר לערוץ אחר הוא מגלה במה שצריך להיות תחנה ישראלית חרשות בערבית. מי משחק את מי? האורח היפהפה, שחקן הקולנוע האיטלקי, פאביו טסטי, בא לארץ כדי למלא תפקיד בהשגרי, הפקתם הרביעית של גג - אולפני ישראל, ירושלים, עבור קנון (מנחם גולן ויורם גלובוס, כשהמפיק בפועל הוא יצחק קול). הוא זקוק לפסק-זמן כדי להכין היכן הוא חי. בעברית ובערבית בערוץ זה או אחר דם ואש בטריפולי. "כמה מתנגדים יש לערפאת?" הוא שואל, "גדמה לי שהמצב מסובך הרבה יותר מאשר זה נראה לי בבית".

פאביו טסטי, שחקן קולנוע איטלקי יליד ורונה (2 באוגוסט 41) עזר של רומיאו ויוליה. אדריכל מדופלם לפי לימוריו, מומחה לסכרים ולתייעול נהרות. יינן וחווה על פי תחביבו. לאחרונה הפך את כרמי הענבים שלו למטעי קיווי. הפרי האקסוטי, לפי מיקצועו הוא שחקן קולנוע. את זמנו הוא מחלק בין חוותו וסירתו שבספיקיירה, עיירת-נופש יפהפיה שעל אגם גארה בצפון איטליה, לרומא, שם הוא מפקח על הקאריירה הקולנועית שלו ועל עבודות מישור. הסיכסוך הישראלי-ערבי מגיע אליו בדרישות-שלום טלוויזיוניות ועיתונאיות בקווים

פאביו טסטי עם מנחם גולן בפסטיבל קאן לב, כוח וחיוניות

שגויים על-ידי לוקאס למילחמות-הכוכבים ועתה נחשב אחד הקולנוענים המבטיחים של אמריקה (הוא ביים את כחום הגוף).

שוק שחור. בסופו של דבר, מסתבר שלוקאס יודע טוב יותר. לפחות במה שקשור לסרטיו שלו. המונים מסתערים בהתלהבות בכל פעם שסרט חדש יוצא. כובות המשוחרות את יצורי מילחמת הכוכבים נמכרות כלחמניות טריות בכל רחבי העולם, שוק שחור משגשג התפתח בניו-יורק סביב החולצות שעליהן הורפס שמו המקורי של הפרק השלישי במילחמות, אשר צריך היה להיקרא תחילה "נקמת הג'די". עותקי הסרט נגנבו מכתריה-קולנוע כדי להעביר אותם לקאסטות וידיאו מהר ככל האפשר.

לוקאס צדק בדבר נוסף. בקולנוע מן הסוג שהוא עושה, עבודת הבימוי אינה עוד העיקר. המפיק הוא זה שקובע, ולכן, אחרי מילחמות הכוכבים, הוא פשוט הניח את שרביט הבימוי לאחרים. ולמרות זאת, קשה מאוד להבחין בהבדל. עתה הוא צריך להחליט כיצד ימשיך בזמנו הבטיח שיספר מה שקרה לפני שהופיע על בימת מילחמות-הכוכבים לוק סקיינור וחבר מרעיו.

לשם כך יודקק, טען, לעור שישה פרקים

ולדמויות יש עומק פסיכולוגי של רובוטים. **הרובוטים הגיבורים.** בעצם, הרובוטים מעניינים יותר. אריתו רייטו וסייפייטריאו הם הגיבורים האמיתיים של הסרט, ואליהם מצטרפים בזה אחר זה, צ'יובאקה השעיר והענק, יודה הקטן בעל האוזניים הגדולות או האיווקס מכוכי הפרווה. עשרות יצורים מוזרים ומשונים צצו בשלושת מערכוני החלל של לוקאס ובעיצוב כל אחד מהם הושקעה הרבה יותר מחשבה מאשר במיבנה הנפשי של הגיבורים העוברים כחוט השני מסרט לסרט.

מקורביו של לוקאס טוענים שאין זו אלא השתקפות של אישיותו. הוא מרגיש בחברת היצורים האגרסיים שהוא ממציא, טוב ונוח יותר מאשר בכל חברה אנושית. משום כך הוא חי מנותק מן האנשים היפים של הוליווד, מבנה שעוה אין ספור בחברת איי-אלי-אם (מפעלי אור וקסם). כיום הספקית מייסר 1 של עולם הסרטים באפקטים מיוחדים, ובין חבריו המעטים, כאלה שצצו ועלו באותה דרך כמוהו. ושייכים לאותה התקופה. אחד מהם הוא סטיבן שפילברג, שעזמו מחליף לוקאס רעינות ומשתף פעולה (השמועה אומרת שכל אחד מהם משקיע סכום קטן בסרט רעהו, כאות לאמונה שהם רוחשים זה לזה). ידיד אחר הוא לוונס קאסרן, התסריטאי האלמוני

שאוכלות את בניהן ואת מנהיגיהן. דורש מאמץ בצפיה, אבל מספק תמורה. * * * **הג שמח מר לורנס** (פאר, אנגליה/יפן) - עימות בין חיילי בעלות הברית השבויים לשבוייהם היפאניים, במילחמת-העולם השנייה, מנסה להוכיח שלמרות השוני בתרבויות, אין אלה אלא שתי דרכים שונות להגיע לאותן המטרות המפוקפקות. הופעה מרשימה ביותר שקרו לו כואי, טום קונטי וריואיצי סאקאמוטו.

ירושלים

* * * **נערתו של גרגורי** (רוח, אנגליה) - סיפור אהבה תמים ומלכב בין נער אדמוני מתגבר ונבון, ובין נערה נמרצת, הגולת ממנו את מקומו בנבחרת הכדורגל של הכיתה. הסרט שגילה לעולם את הבימאי ביל פורסיית.

תדריך

חובה לראות

תל-אביב - דנטון, חג שמח מר לורנס, יול גיבור מקומי. **ירושלים** - חג שמח מר לורנס. נערותו של גרגורי. **חיפה** - גיבור מקומי.

תל-אביב

* * * **דנטון** (גורדון, צרפת) - הפולני אנדריי ואידה משחזר את העימות המרכזי בין מנהיגי המהפכה הצרפתית ומרבר, למעשה, על פשיטת הרגל של כל התנועות העממיות, מן הימין ומן השמאל,